

Wederom ingeschreven

Na veel schrijven en persoonlijke bezoeken aan het Bondsgebouw te Breda, kwam op 10 oktober 1946 het bericht dat men wederom bij de Brabantse Voetbal Bond waren ingeschreven. Een vereniging uit Borne stond net iets eerder ingeschreven onder de naam NEO, daarom moest men gaan spelen onder de naam "Sprang". Dat leverde toch nogal

eens moeilijkheden op. Wanneer elftallen die op bezoek kwamen, naar het veld van "Sprang" vroegen, kenden niemand dat. Het veld van NEO kenden men wel. Het inmiddels gebouwde kleedlokaal en het voetbalveld van NEO lag te dicht bij het kerkhof, aldus de gemeente. Het kleedlokaal werd weer afgebroken en men verhuisden enkele honderden meters naar het zuiden, richting Kaatsheuvel. Dit alles was maar amper achter de

rug toen men een beter terrein langs de Eikendijk kon huren. NEO werd toen een "Drie-gemeenten-club". De vereniging was gevestigd te Sprang-Capelle, het terrein lag in de gemeente Loon op Zand en het clubhuis was gevestigd in Café Trompen, bij Leentje en Cor te Waalwijk. Het 1e elftal werd kampioen en ingedeeld bij de Afdeling Breda.

Opnieuw korfbal

De nieuwe lente van 1947 bracht nieuwe shirts voor de spelers en wel in de kleuren zwart met oranje baan. In dit jaar werd er ook weer een korfbalafdeling opgericht en werd het 1^e elftal kampioen. Trots was men een jaar later, toen er een pomp werd geslagen en de spelers zich na de wedstrijd konden wassen met koel, helder water. De opnieuw opgerichte korfbalafdeling ging in 1949 weer ter ziele, evenals de gevormde tafeltennisafdeling.

Wedstrijd aan de Eikendijk

Achter, v.l.n.r.:

A.Bax, J.Bax, A.Treffers, K.Chabot, B.Chabot, P.Chabot, L.Chabot, C.v.Oosterhout, D.de Rooy, H.Vos.

Voor, v.l.n.r.:

J.Versteeg, A.Ophorst, W.de Rooij.

Tijdens de feestavond werden met eerbied herdacht, de clubmakers Dirk van Zelst, C.Ophorst, Chr. Chabot en Jan de Rooij, die de club de laatste jaren ontvielen. De laatste het gehele land door bekend als de idealistische verzetsman van de Langstraat, die zich edelmoedig opofferde voor het behoud van zijn medeburgers. Terecht gaat N.E.O. er trots op hem tot lid gehad te hebben.

NEO 25 jaar

In 1950 werd met groot enthousiasme op 9 mei het zilveren jubileum gevierd. Het Bondsgebouw was uitbundig versierd met duizenden tulpen die de feestcommissie dankzij de bemiddeling van Cor de Jong had kunnen aanschaffen. Tijdens de feestavond werd een bont programma gebracht van zang, muziek en sketches onder de titel: "Sterrenparade". Behalve Dorus Rijkers, werkten hieraan mee: Mientje van de Zwaard als sopraan, Johnny van der Linden met accordeon, The Swing Stars en Piet Geleynse, de alom bekende Brabantse komische speler.

Voetbaldrama

Het eerste elftal werd dat jaar ongeslagen kampioen in de zaterdagmiddag competitie van de 1^e klas Brabantse voetbal bond (BVB). Maar promotie naar de KNVB was toen nog niet mogelijk. Een jaar later wel. NEO speelde een beslissingswedstrijd tegen Voetbalvereniging Dinteloord te Breda. Dit werd een van de meest dramatische gebeurtenissen in de NEO-historie. Tien minuten voor het einde leidde NEO nog met 3-1. Toen scoorde Dinteloord tweemaal en in de

verlenging scoorde Dinteloord het winnende doelpunt en gingen over naar de 4^e klas. In het seizoen hierna, 1952-1953 speelde het 1^e en 2^e elftal een beslissingswedstrijd tegen voetbalvereniging Good Luck uit Raamsdonksveer. De wedstrijd van het 1^e elftal eindigde in 1-1, waardoor NEO-1 zich het kampioenschap zag ontgaan. De wedstrijd van NEO-2 eindigde in 2-0 en zij werden hiermee wel kampioen.

